

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. VIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050161520/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Værdier, som han aldrig glemte. Ord som det gode og det smukke, naturlig Menneskelighed o. s. v. er i sig selv abstrakte og uklare for Tanken. Men de rummer en stor Realitet i Følelser og Impulser. Det er alle de Oplevelser, der lidt efter lidt har bundfældet sig, opsummeret sig, indtil de er blevet som et fast og sikkert Grundlag for det indre Liv, det der giver alt sin Farve, den Norm, hvormed alt maales. Winther havde i sit Barndomshjem samlet en aandelig Reserve, som han i Krisetider kunde gribe tilbage til.

Udenom Præstegaarden og Præstegaardshaven ligger Egnen med dens Natur og Folk. Allerede i »Digte« (1828) findes den store Skildring, der kaldes »Vinterlandskab«. I Form af et *Skue* over Egnen — som i det attende Aarhundredes naturbeskrivende Poesi — tegner Winther her de enkelte Detaljer ind i Billedet: Bondestue, Vandmølle, Jæger og Degn, Bondepigen ved Rokken, de unge til Dans paa Kroen, Herregaarden med Fiske-damme og Dyrehave og hele det muntre Vinterliv med Kanefarter og Skøjteløbning. Selv Hjorten er kommet med i Billedet:

Dreiede de brede Ører
Hjorten staaer ved Skovens Bræm,
Undrende hvad Klang den hører
Vakt udi dens stille Hjem.

Det er allesammen Motiver, som Winther i sin følgende Digtning vender tilbage til og uddyber. I en Sum er det her nok at minde om Natur- og Folkelivsskildringerne i »Træsnit«, »Sielland« og »Hjortens Flugt«.

Den næste store Station i Winthers Liv er Hovedstaden. Dens Centrum var for Winther Regensen, bogstaveligt, idet han boede her tre af sine Studenteraar. Men ogsaa aandelig talt. Det var paa Regensen og i Samlivet med sine jævnaldrende, at han fik sin Dannelse. Det var Poul Møller, der skrev de egentlige Studentervisere, med den rigtige blandede Atmosfære af Tobak og Bøger og det Mæle, der

VIII

falder en Bondestudent naturligt. Winther skrev flere Sange til Studenterforeningen, men de har mere Karakteren af Klub- eller Selskabsviser, om Vinen og Kvinden. Regenslivet har han i en senere Tid skildret i Digtet »Til Træet«. Kun hans »Studenter-vise«, der nok snarere burde kaldes en Studenter-hymne, gav Udtryk for noget af det, der var aktuelt for den Tids Studenter. Ingen har nu den naive Begejstring, der skal til for at synge med i dens Omkvæd: »Herrer vi ere i Aandernes Rige«. Der er blevet smilet og ironiseret nok over Visen, saa der er mere Grund til at paapege, at den ikke er Udtryk for Standshovmod, men for en idealistisk Ungdoms vaagnende Kaldfølelse. Den har ikke Brod mod nogen Fjerdestand, men giver en Lektion til Borger-skabet. I det attende Aarhundrede havde man opdaget Bonden og Sømanden, set deres Nytte i det borgerlige Samfund. Soldaten havde ligeledes været æret i sin Egenskab af Fædrelandets Forsvarer. I Winthers Vise melder Studenterne sig i Række med disse til fælles Arbejde for Fædrelandet. Maa vi have Lov at være her! Det kan ogsaa siges i smukke, højtidelige Ord, saa man selv faar lidt Varme og Begejstring ved det, to gode Ting at begynde med. Studenterlivet gav Winther Grundlaget for hans Al-mendannelse. Han læste som den Tids Studenter alt, hvad han kunde overkomme af dansk og tysk Skønlitteratur. Det er de litterære Fejders Tid, hvor Studenterne gav deres Bidrag med. Vi har set Nedslaget af denne akademisk-æstetiske Dannelse i Antologierne fra disse Aar og fulgt Winthers »Digte« skille sig ud fra det store Fællesskab.

Naar Winther skulde læse Fagbøger og sit Eksamenpensum, tog han hjem til Købelev Præstegaard.

I København var han Student efter sin egen Lyst — en fri Fugl. Winther har ikke været anderledes eller mærkeligere end saa mangen anden Student med æstetiske og selskabelige Talenter. Det der i hans Kreds udmærkede ham frem for de fleste var en usædvanlig heldig Forening af mange smukke og